

«ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ»

τῆς κ. Ἄννας Μπουρδάκου
Ἀντιπροέδρου τοῦ Δ.Σ. τῆς Π.Ε.Γ.

Ἡ ἐταιρία «Σκοπιά» ὀνομάζει τούς ὁπαδούς της «Χριστιανούς». Ὅμως τό ὄνομα τό ὁποῖον οἰκειοποιεῖται δέν ἀνταποκρίνεται στήν πραγματικότητα μέ ὅσα κατά καιρούς ἔχει κηρύξει ἡ «Σκοπιά» γιά τόν Ἰησοῦ Χριστό. Ἐκτός ἀπό Ἀρχάγγελο Μιχαήλ, ὅπως τόν ὀνομάζει, ἡ Ἀβαδδών, δηλαδή σάν τόν ἀρχοντα τῆς Ἀθύσου, λέει ἀκόμη ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι τό πρῶτο κτίσμα τοῦ Θεοῦ Πατρός. Ἡ ἐταιρία παρερμηνεύει τήν Ἁγία Γραφή ἡ ὅποια ἀποκαλύπτει ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι «πρωτότοκος» καί ὄχι «πρωτόκτιστος». Ἀκόμη κηρύττει ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι μέν θεός ἀλλά μικρότερος τοῦ Πατρός, χωρίς νά ἀντιλαμβάνεται ὅτι μ' αὐτή τήν διδασχὴ της καλεῖ τούς ὁπαδούς της νά πιστεύουν σέ δύο θεούς, ἕνα μεγάλο καί ἕνα μικρό ἢ νά λατρεύουν ἕνα «κτίσμα». Δέν σταματᾷ μόνο σ' αὐτές τίς κακοδοξίες ἡ «Σκοπιά» καί συνεχίζοντας γιά τόν Ἰησοῦ κηρύττει:

-1928 «Καταλλαγή» σελ. 85: «Ἐνεκα τῆς πιστότητος τοῦ Ἰησοῦ εἰς τάς δοκιμασίας.... ὁ Θεός ἀντίμειψεν αὐτόν διά τοῦ μεγίστου βραβείου τῆς ἀθανασίας. Ὁ Ἰησοῦς δέν κατεῖχε τήν ἀθανασία πρό τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ».

Στή συνέχεια:

-1928 «Κυβέρνησις» σελ. 105: «Ὁ Ἰεχωβά ἔχρισε τόν υἱόν του νά εἶναι βασιλεύς ἡ Ἄρχων καί προτοῦ ἐπιστρέψει νά βασιλεύσῃ, θέλησε νά τόν δοκιμάσῃ... Ἐάν ὁ Ἰησοῦς παρέβαινε τήν συμφωνία του μετά τοῦ Θεοῦ, ὅπως εἶναι πιστός εἰς αὐτόν, θά ἀπέθνησκε καί δέν θά ἐλάμβανε τό ἀξίωμα τοῦ κυβερνήτου τοῦ κόσμου. Ἐάν ἀπεδείκνυε πιστότητα θά ἦταν ἀξίος νά λάβῃ δύναμιν καί δόξα. Διά τοῦτο ἐπέτρεψε ὁ Θεός στόν Σατανᾶ νά τόν δοκιμάσῃ, ὁ δέ Θεός ἐφρόντισε ὅπως ἡ δοκιμασία αὐτή ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τόν ἔπαινον αὐτοῦ».

Ἐδῶ προκύπτουν ὀρισμένα ἐρωτήματα πού πρέπει νά τά ἀπαντήσῃ ἡ «Σκοπιά» καί κυρίως στούς ὁπαδούς της. Κατ' ἀρχήν, πού ἡ Ἁγία

Γραφή ὁμιλεῖ γιά συμφωνίες Πατρός καί Υἱοῦ μέ προϋποθέσεις καί ἀνταλλάγματα; Ἀντιθέτως τονίζεται σαφῶς στό Φιλιπ. β', 68: «ἀλλ' ἑαυτόν ἐκένωσε μορφήν δούλου λαβών...», δηλώνοντας τήν θέληση τοῦ Υἱοῦ καί ὑπογραμμίζει μάλιστα τό μέγεθος τῆς αὐτοθυσίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐπειτα, ἐάν ἡ δοκιμασία τοῦ Πατρός ὡς πρός τόν Υἱόν ἦταν πραγματική, δέν ἔπρεπε νά λάβῃ θέση ὁ Πατέρας, ὥστε τό ἀποτέλεσμα νά ἔχει ἔπαινο, διότι κατ' αὐτό τόν τρόπο δέν εἶναι γνήσιο, εἶναι νοθευμένο καί ὡς ἐκ τούτου δέν ἔχει πραγματική ἀξία. Παρουσιάζει ἡ «Σκοπιά» τόν Ἰεχωβά της, νά κατασκευάζει μιά σειρά γεγονότων τά ὅποια ρυθμίζει ὥστε νά τόν εὐνοοῦν. Αὐτός ὅμως ὁ Θεός τῆς «Σκοπιᾶς» πού ξεγέλασε καί τούς ἀγγέλους καί τούς ἀνθρώπους καί αὐτόν ἀκόμη τόν Σατανᾶ, δέν εἶναι ὁ Θεός τῆς Ἁγίας Γραφῆς ὁ Θεός τῶν χριστιανῶν: κηρύττει ἕναν ἄλλο θεό.

-1929 «Προφητεία» σελ. 54: «Ὁ Κυριότερος λόγος πού ἐστάλη ὁ μεγαλύτερος τοῦ Μωυσέως προφήτης ἦταν νά ἀπελευθερώσῃ τόν λαόν του καί νά κάνει ὄνομα εἰς τόν Ἰεχωβά. **Κανένας ὑπαινιγμός** δέν ὑπάρχει ὅτι ἐστάλη γιά νά σώσῃ τινάς καί νά τούς φέρῃ εἰς τόν οὐρανό». Δηλ. ὁ Χριστός δέν ἦλθε «ἵνα σώσῃ τόν κόσμον» (! !).

Ἐπομένως οὔτε καί οἱ 144.000 πηγαίνουν στόν οὐρανό.

-1930 «ΕΧΘΡΟΙ» σελ. 117-118: «Ὁ κυριότερος λόγος καί σκοπός τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἰησοῦ εἰς τήν γῆ ἦτο νά φέρῃ μαρτυρίαν ὑπέρ τῆς ἀληθείας περὶ τοῦ Ἰεχωβά Θεοῦ καί τῆς βασιλείας του καί νά διεκδικήσῃ τό ἅγιον ὄνομα τοῦ Ἰεχωβά. Παρεπιπτόντως ἦτο νά λυτρώσῃ τόν ἀνθρώπο».

-1932 «Διεκδίκησις» τόμος Α', σελ. 279: «Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ μέγας σφαγέας καί τώρα περιζώνεται τήν μάχαιρα του καί ἐλαύνει νικηφόρος εἰς τόν πόλεμον».

-1958-'60 «'Από τόν άπολεσθέντα παράδεισο στόν άποκατεστημένο» σελ. 142: «Γιατί ό Ίεχωβά Θεός άφησε τόν άγαπητό του Υιό νά πεθάνη; Γιά περισσότερους άπό ένα σοβαρούς λόγους. "Ένας λόγος ήταν έξαιτίας του έρωτήματος, "Ποιός είναι ό ανώτατος άρχων όλης τής κτίσεως;"».

"Ένας άλλος σοβαρός λόγος γιά τόν όποιον ό Θεός άφησε τόν Υιόν του νά ύποφέρει και νά πεθάνει ήταν ότι μ' αυτόν τόν τρόπο "έμαθε ύπακοήν" ».

"Έμαθε ύπακοή ό Χριστός! Τό κείμενο αυτό όπως άλλωστε και άλλα, στερείται πνευματικότητος, δέν διακρίνει τό μέγεθος τής αγάπης του Θεού και τό πίο σημαντικό δείχνει καθαρά τήν προσπάθεια τής εταιρίας νά άπογυμνώσει τόν Ίησοϋ Χριστό από τήν θεότητά Του, κάτι πού είναι και ό βασικός στόχος της.

-1976-1978 «'Αγαθά Νέα» σελ. 118: «'Ο Ίησοϋς δέν ήτο κατά τό ήμισυ Θεός και κατά τό ήμισυ άνθρωπος. Δέν ήταν ό Θεός έν σαρκί. Γιά νά έξιλιώση "τό άμάρτημα του ένός (του 'Αδάμ)" ό άνθρωπος Ίησοϋς Χριστός έπρεπε ν' άποτελεϊ τό ακριβές παράλληλο του άλλοτε τέλειου 'Αδάμ. Έπρεπε νά είναι ένας τέλειος άνθρωπος, τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγώτερο. 'Ο Ίησοϋς όπως και ό 'Αδάμ μποροϋσε νά νυμφευθῆ και νά παράγη δική του οικογένεια ή όποία θά άποτελεϊτο τελικά από δισεκατομμύρια τελείων ανθρώπων. 'Αλλά δέν ήταν τό θέλημα του Πατρός του αυτό. Τό θέλημα του Θεού ήταν νά μείνη ό Ίησοϋς άτεκνος και νά προσφέρει τόν εαυτόν του σάν μία τέλεια ανθρώπινη θυσία».

Έδώ πλέον είναι καθαρή ή διδαχή του «δούλου» ότι ό Ίησοϋς Χριστός δέν είναι «ό Θεός έν σαρκί». Έτσι καλεϊται κάθε «μάρτυρας του Ίεχωβά» νά κάμει τήν έπιλογή του ποιόν θά πιστέψει, τήν «Σκοπία» ή τήν 'Αγία Γραφή, ή όποία στό Α' Τιμ. γ' 16, μās λέει «ό Θεός έφανερώθει έν σαρκί»... και στό Ίωάν. α', 14 ότι «...και ό Λόγος σάρξ έγένετο».

-1986 «Παγκόσμια ασφάλεια κάτω από τόν άρχοντα Ειρήνης» σελ. 10: «'Ο Ίησοϋς Χριστός δέν είναι μεσίτης μεταξύ του Ίεχωβά Θεού και

όλου του ανθρώπινου γένους. Είναι μεσίτης μεταξύ του Ουράνιου Πατέρα του Ίεχωβά Θεού και του έθνους του πνευματικού Ίσραήλ τό όποϊον περιορίζεται σέ **144.000 μόνο μέλη**».

'Απόφαση του «πιστού και φρόνιμου δούλου» γιά ζωή ή γιά θάνατον τών όπαδών του: «'Ο Ίησοϋς Χριστός δέν είναι μεσίτης όλων τών ανθρώπων». "Όχι, δέν ήλθε στή γῆ, εκήρυξε, έπαθε, λαιδορήθηκε και σταυρώθηκε ώστε νά μήν άπολεσθῆ «πās ό πιστεύων εις αυτόν», όπως τονίζει ή 'Αγία Γραφή (Ίωάν. γ' 16), ούτε όπως αναφέρει τό Γαλ. γ' 26-29 «πάντες ειςθε εις έν Χριστώ Ίησοϋ». Δέν ισχύει δηλ. γιά τούς χλιαστές αυτό πού λέει τό Α' Τιμ. β' 5-6 «εις μεσίτης Θεού και ανθρώπων Χριστός Ίησοϋς όστις έδωκεν εαυτόν αντίλυτρον ύπέρ πάντων».

'Ο «δούλος» έχει τό δικό του «εϋαγγέλιο» και λέει **όχι**, αυτά άφορουν μόνον 144.000 ανθρώπους εκλεκτούς. Τά υπόλοιπα έκατομμύρια τών όπαδών του δέν έχουν τόν Ίησοϋ Χριστό μεσίτη, ούτε είναι μέλη του σώματός του, τής Εκκλησίας του. Επιμένει όμως νά τούς όνομάζει Χριστιανούς. Γιατί; 'Αφοϋ ούτε αναγεννημένοι από τό "Άγιο Πνεϋμα είναι, ούτε μετέχουν στό Κυριακό Δείπνο. Γιατί τούς δίδει ένα όνομα τό όποϊον δέν ανταποκρίνεται στήν δική της πραγματικότητα, στό ίδιο τό κήρυγμά της; Τό σωστότερο θά ήταν νά όνομάζονται μάρτυρες τής «Σκοπιās», άφοϋ μαρτυρουν γιά τήν «Σκοπία» κηρύττουν τίς έντολές της, διαθέτουν τά προϊόντα της, μέ ιδρώτα, χρόνο και χρῆμα, τρέχουν διαρκώς, τρέχουν γιά τό περίφημο έργο. "Η άς του δώσει όποιο άλλο όνομα θέλει ό «δούλος» όπως έχει συμβεϊ στό παρελθόν. "Όμως **Χριστιανοί δέν είναι**. Δέν τούς εκφράζει, δέν τούς άρμόζει νά φέρουν τό όνομα ένός κτίσματος, άφοϋ αυτό πιστεύουν γιά τόν Ίησοϋ Χριστό, σύν τοίς άλλοις.

'Ο Χριστιανός πιστεύει ότι ό Χριστός είναι «φως εκ φωτός Θεός αληθινός», πιστεύει ότι ό «Θεός έφανερώθει έν σαρκί» και δέχεται τόν Ίησοϋ Χριστό σάν τόν Μοναδικό Σωτήρα όλης τής ανθρωπότητος, όλα δηλ. όσα μās διδάσκει ή 'Αγία Γραφή περί του Υιού του Θεού.